

گفت‌وگو با مسیح تحویل‌داری آهنگ‌ساز و نوازنده

در حوزه شعر و ترانه
به شدت سقوط کرده‌ایم

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری وصف صبا
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفیعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت‌الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

این آهنگ‌ساز و نوازنده افزود: در کل به نظرم اصلاً شرایط خوبی نداریم، ولی این بدان معنا نیست که ترانه‌سرایان قهار، حرفه‌ای و توانمندی نداشته باشیم، اما واقعیت این است که صدایشان به جایی نمی‌رسد. ما افراد خوبی در نسل جوان هم داریم و من خودم برخی را می‌شناسم، اما این‌ها باید با کجا کار کنند؟ شعر و ترانه‌شان را کجا ارائه بدهند؟ این فرصت را دارند که با کدام آهنگ‌ساز و خواننده کار کنند؟ کجا شنیده بشوند؟ آیا اصلاً جایی برای شنیده شدن دارند؟ تا موقعی که در این سیاست‌گذاری تغییر یابد ایجاد نشود، متأسفانه همین روند ادامه پیدا خواهد کرد.

مسیح تحویل‌داری در بخش دیگری از گفته‌هایش به مبحث «اقتصاد هنر» نیز پرداخت و گفت: چرخه اقتصاد در هنر باید بچرخد؛ اگر نچرخد باعث می‌شود کم‌کم فعالیت‌ها از رونق بیفتد. این واقعیتی است که در همه جای دنیا وجود دارد. چرا در خیلی از سرزمین‌ها و به خصوص کشورهای اروپایی، دولت‌ها و شهرداری‌ها از موسیقی کلاسیک حمایت می‌کنند؟ برای این که این چرخه اقتصادی باید بچرخد و حرکت کند، اما این جریان در کشور ما رخ نمی‌دهد و محدودیت‌هایی که در هنر و رسانه هست، خصوصاً رسانه‌ای که با مردم ارتباط دارد، موجب رکود شدیدی در حوزه اقتصاد هنر شده است.

او افزود: بخش زیادی از فعالیت موسیقی دانان ما به بحث آموزش معطوف شده است، اما واقعیت آن است که اگر هنرمند تنها به تدریس بپردازد پس از مدتی واقعاً برایش مخرب خواهد بود و تمام خلاقیت و انگیزه‌اش از بین خواهد رفت؛ آن هم برای درآمدی ناچیز که بتواند زندگی‌اش را بگذراند. واقعیت آن است که این محدودیت‌ها، شعله‌انگیزه را برای ادامه کار خاموش می‌کند. من کسانی را می‌شناسم که در بیست و پانزده سالگی کاملاً فعال و شکوفا بوده‌اند، اما به تدریج که سنشان بالاتر رفته است یا مهاجرت کرده‌اند یا اگر در داخل کشور مانده‌اند، خاموش شده‌اند و به گوشه‌ای خزیده‌اند؛ خیلی‌ها ایشان هم به کار دیگری روی آورده‌اند. بیشتر هنرمندان ما در اوج سن پختگی‌شان و در سنی که باید بهترین کارهایشان را ارائه بدهند، خاموش شده‌اند... اصلاً خبر

از طرفی، باید به این اشاره کنیم که ماطی چند دهه گذشته در حوزه ترانه و شعر به شدت سقوط کرده‌ایم و شدیداً رشد منفی داشته‌ایم. او افزود: شما اگر پاپ چهل یا پنجاه سال پیش را گوش کنید می‌فهمید که از چه ترانه‌ها، واژه‌ها و معنایی ارزشمند و والایی استفاده می‌شد، اما امروز به جایی رسیده‌ایم که در سبک‌های پاپ و رپ که نسل جدید با آن ارتباط برقرار می‌کند، دیگر عملاً در ترانه و شعر معنایی وجود ندارد. چیزی که بیان می‌شود همه‌اش همچو است؛ هیچ معنایی ندارد و با کلمات رکیک می‌خواهد مخاطب جذب کند! این هنرمند با انتقاد از سیاست‌گذاری مسئولان فرهنگی گفت: اتفاقی که در چند دهه گذشته افتاد و ایرادی که وجود داشت این بود کسانی که از ترانه‌های به اصطلاح فاخر استفاده می‌کردند، زیر تیغ ممیزی می‌رفتند و با هزاران مانع و شرایط سخت بر سر راهشان مواجه می‌شدند؛ کارشان به راحتی شنیده نمی‌شد و اصلاً خیلی وقت‌ها به تولید نمی‌رسید، اما کسانی که از هجویات استفاده می‌کردند، چون کارشان زیرزمینی بود نه به مجوز نیاز داشتند و نه به تأیید هیچ سازمان یا ارگانی. آنان خیلی راحت توانستند با فناوری و شبکه‌های اجتماعی جذب مخاطب کنند و فعالیت‌شان را به شکل زیرزمینی پی بگیرند. در این سال‌ها فعالیت‌های آنان جذب مخاطب کرد که متأسفانه مخاطبان آنان گروه سنی نوجوانان ما بوده و هستند.

مسیح تحویل‌داری ادامه داد: اگر شما به صورت میانگین و تصادفی با نوجوانان ما گفت‌وگو کنید، می‌بینید هجویاتی را که به اسم موسیقی رپ (البته نه همه موسیقی رپ) تولید می‌شود، کاملاً حفظ هستند، ولی واقعاً چند نفر از این نوجوانان ما یک بیت شعر یا ترانه ارزشمند و زیبا بلدند؟

او تأکید کرد: به خاطر سیاست‌گذاری‌هایی که در این حوزه وجود داشته، بستر برای هجویات و جفنگیات کاملاً مهیا شده ولی برای کسی که خواسته است کار فاخر و درست را انجام دهد، نه تنها هیچ شرایطی فراهم نبوده، بلکه با مزاحمت، سانسور، فشار و موانعی که ایجاد کرده‌اند، باعث شده‌اند کارهای ارزشمند و زیبا شنیده نشود، با مخاطب ارتباط برقرار نکنند و گوشه‌ای برای شنیدن نداشته باشد.

پریسا اسماعیلی نیا - مسیح تحویل‌داری دی ماه ۱۳۶۲ در تهران به دنیا آمد. از دوازده سالگی به هنرستان موسیقی وارد شد و موسیقی را از آنجا به صورت حرفه‌ای آغاز کرد. او پس از آن که دیپلم موسیقی گرفت در دانشگاه نیز همان رشته را ادامه داد. ساز تخصصی‌اش در هنرستان تار بود و در محضر کسانی چون «محمدرضا ابراهیمی» و «منصور سینکی» آموزش دید. تحویل‌داری بعدها کار خود را در حوزه‌های گوناگونی مثل آهنگ‌سازی، نوازندگی، تنظیم برای ارکستر و نظارت ضبط پی گرفت. این هنرمند در هر کدام از این رشته‌ها رزومه دارد و همچنین بیش از یک دهه است که مدرس ساز در هنرستان موسیقی پسران و عضو شورای فنی آنجاست. تحویل‌داری در حوزه کارهای اجرایی نیز با گروه‌های مختلفی همکاری داشته. این هنرمند سال‌هاست که با ارکستر ملی ایران همکاری دارد و در آنجا نوازنده و سرپرست سازهای ایرانی است. مسیح تحویل‌داری از سال ۱۳۹۵ تا ۱۳۹۸ علاوه بر نوازنده، دستیار رهبر ارکستر ملی ایران نیز بوده است و آهنگ‌سازی و نظارت ضبط برای ساخت قطعات مختلف نیز از جمله فعالیت‌های او در این سال‌ها به‌شمار می‌آید. این هنرمند در گفت‌وگو با خبرنگار صبا گفت: کار شخصی خودم تا کنون دو آلبوم بوده است؛ یکی به نام «ریشه در خاک» با صدای «پوریا اخوایی» و دیگری «کیومرث نامه» (با سین) که تا یکی دو ماه آینده رسماً منتشر می‌شود و براساس داستان «کیومرث» در شاهنامه ساخته شده است. ما در این اثر افتخار همکاری استاد دکتر «کزازی» را داشته‌ایم که به‌عنوان راوی در این اثر همراهی مان کرده‌اند. «کیومرث نامه» با همراهی گروهی از بهترین نوازندگان سازهای ایرانی در ایران و خوانندگی «حسین علیشاپور» به‌زودی منتشر می‌شود.

مسیح تحویل‌داری در ادامه به شعر و آهنگ فاخر اشاره کرد و گفت: به نظرم تعریف واژه «فاخر» از نگاه‌های انسان‌های مختلف فرق دارد و مثلاً تعریف یک آهنگ‌ساز از کلمه فاخر با مسئول ارشاد که مسئول ممیزی هست، متفاوت است. این واژه معنی مشترک و یکسانی ندارد، اما اگر بخواهیم یک معنای مشترک از آن بگیریم تعریفش این است که باید دارای ارزش‌های معنایی و ادبی باشد.

